

A nemzetközi autót szegedi torkolatánál pénteken tartják meg a helyszíni bejárást

Mennyit vállal a város az utépités költségdöbbletéből

(A Délmagyarország munkatársától.) A calais—istambuli transzkontinentális autót szegedi bekötése ügyében a kereskedelmi miniszter rendelkezése alapján pénteken délelőtt tartják meg a hivatalos bejárást, amely reggel kilenc órakor kezdődik a városházán. A bejárás részt vesznek a kereskedelmi miniszter, a város, az államépítészeti hivatal, a rendőrség, a katonaság, valamint az összes érdekelt képviselői is és meghívást kaptak rá azok a birtokosok is, akiknek földjéből bármelyik alternatíva végrehajtása esetén az utépitéshez szükséges területeket ki kell majd sajátítani.

A kereskedelmi miniszter megbízottai csütörtökön megérkeztek Szegedre és a délelőtti órákban előzetes megbeszélést tartottak dr. Pálffy József polgármesternél a városházán. A megbeszélés után dr. Pálffy József polgármester a következőket mondotta a Délmagyarország munkatársának:

— Két megoldási mód között kell a holnapi bejárás alkalmával dönteni, helyesebben állást foglalni abban a kérdésben, hogy a bizottság melyik megoldást ajánlja a kereskedelmi miniszternek kivételre. A kereskedelmi minisztériumban készült az egyik és tagadhatatlanul tetszetősebb, ideálisabb terv. A minisztérium terve szerint a szeged—budapesti út utolsó, szegedi szakasza parallel haladna a régi állami úttal, amely a rókusi felüljárón keresztül kanyarodik élesen a Kossuth Lajos-sugárutra. Az új utvezetés szerint a transzkontinentális út a meglévő átjárót nem érintené, hanem egy új, 120 méteres felüljárón keresztül, a rókusi pályaudvaron át egyenes irányban futna a Kossuth Lajos-sugarut tengelyébe.

— Kétségtelen, hogy ez a megoldás elégitene ki a legjobban az összes igényeket, megvalósításának azonban a jelek szerint elháríthatatlan pénzügyi akadályai vannak. Az utépitést ez a megoldás körülbelül 450.000 pengővel drágítaná meg és a kereskedelmi miniszter, arra való hivatkozással, hogy ez a megoldás kizárólag Szeged város érdekeit szolgálja, mert különben az utat a város érintése nélkül lehetne tovább vezetni a jugoszláv határ felé, azt kívánja, hogy ezt a közel félmillió pengős költségdöbbletet vállalja magára a város. Válassza ezenkívül a város a régi budapesti ut szegedi szakaszának fenntartását is, mivel ennek az utszakasznak az új ut elkészülése után megszüntetnék az állami jellegét.

— Az előzetes megbeszélések során közöltem a miniszter képviselőivel, hogy a város semmiesetre sem vállalhatja ezt a horribilis terhet, még akkor sem, ha a nemzetközi autót Szeged megkerülésével vezetnék tovább. A városi mérnöki hivatal a szegedi államépítészeti hivatal közreműködésével azonban kidolgozott egy másik megoldási lehetőséget, amely nem olyan ideális ugyan, mint az első, de azért a célnak tökéletesen megfelel és költsége is lényegesen kevesebb.

— A második mód az lenne, ha megtartanák a jelenlegi budapesti ut betorkolását, csupán az élesen kanyarodó és az autók szembejöttéből valóban veszélyes rókusi felüljárót építenék át úgy, hogy az út lényegesen enyhébb kanyarodással futhasson bele a Kossuth Lajos-sugarutba. Ennek a megoldásnak a költségdöbblete a hozzávetőleges számítások szerint körülbelül 100.000 pengő lenne. Közöltem a miniszter képviselőivel azt is, hogy a terv elfogadása esetén megtenném a javaslatot a közgyűlésnek a 100.000 pengős költségdöbblet felének átvállalására, még pedig úgy, hogy azt a kormány öt év alatt visszafizetendő államkölcsön formájában folyósítanák.

Elmondotta még a polgármester, hogy a délelőtti megbeszélésen szóba került az út belterületi irányának kijelölése is. Felmerült az a lehetetlen terv, hogy a nemzetközi autóforgalmat vagy a Nagyköruton, vagy a Kisköruton keresztül bonvolítanák le, ami azt jelentené, hogy az utasok elkerülnék a város központját.

— En továbbra is fenntartottam azt a régi álláspontomat — mondotta a polgármester —, hogy a forgalmat a Kossuth Lajos-sugaruton végig egészen a színházig kell vezetni, a színházról az Iskola-uccán és a Templom-téren ke-

resztül a Boldogasszony-sugarutra és valamelyik alkalmas mellékúccán át a Petőfi Sándor-sugarutra.

A csütörtöki megbeszélés résztvevői a déli órákban városi autóbusszon kimentek a rókusi állomásra és ott megtartották a helyszíni szemlét.

Tizenhét cég száznál több ajánlatot adott be az utépitésre

Jelentette a Délmagyarország, hogy a kereskedelmi minisztériumban legutóbb felbontották a kecskemét—szegedi út építésére beérkezett ajánlatokat. A versenytárgyalást nagy érdeklődés előzte meg, valamennyi nagyobb utépitő vállalat benyújtotta ajánlatát, köztük a Hirsch Mihály cég, amely a Mars-tér kövezésére kapott megbízást, továbbá a Magyar Aszfalt Rt., az

Utépitő és Aszfaltvállalat, a Solidit, Pollacsek és Epstein, László és Blum cég, Magyar Általános Utépitő Rt., Magyar, Vayss és Freitag, Palatinus Rt., Utépitő, Lakos Mihály cég, Drasche Téglagyár, Neumann Ferenc, Somoskői Bazaltbánya Rt., Danubia Műszaki Rt., Építőipar Rt., Löwinger József és Társa cég, Gazdaságfejlesztő és Építőipari Rt.

Egyes cégek többféle ajánlatot nyújtottak be, van olyan vállalat, amely tizenhét pályázatával szerepel. A rengeteg ajánlat feldolgozása és összehasonlítása nagy munkát igényel, éppen ezért szeptember közepénél előbb nem várható, hogy az ajánlatok felett döntsön a kereskedelmi minisztérium.

Annyit máris meg lehet állapítani a pályázatokból, hogy a 74 kilométeres utszakasz építése az előirányzott költségeknél jóval olcsóbban lesz lebonyolítható. A minisztérium 6.400.000 pengőt irányzott elő a kecskemét—szegedi vonal kiépítésére, de ugylátszik, hogy 4, 4 és félmillió pengőből elvégezhető lesz a munka. A beérkezett ajánlatok közül a közepesáru ajánlatok is körülbelül 25 százalékkal olcsóbbak, mint a most befejezés alatt álló budapest—kecskeméti út költségei.

Feltűnést keltett, hogy az egyes ajánlatok árai között meglehetősen nagy eltérés mutatkozik. A keramit utburkolatra például az egyik ajánlat, a legolcsóbb 774.000 pengőről szól, a legdrágább pedig 1.050.000 pengő. Az eltérés 276.000 pengő.

Feltűnő konfliktus a város és a posta között

Kétszeresére emelték fel a város levelezési átalányösszegét, de — indexre tettek 12 hivatali

(A Délmagyarország munkatársától.) A városnak érdekes és feltűnő konfliktusa támadt a postával, illetve a kereskedelmi miniszterrel. Évekkel ezelőtt olyan megállapodást kötött a posta legnagyobb szegedi üzletfelével, a várossal, hogy évi átalányösszeg ellenében vállalkozik a város postai küldeményeinek szállítására. A megállapodás szerint

a város évente 6405 pengőt fizet a postának

és így megszabadul a bélyegragasztás és kezelés sok gondját és vigyázatot követelő terheléstől. A városi leveleket postai könyvel adhatták fel, bélyegtelenül.

A kereskedelmi miniszter néhány héttel ezelőtt értesítette a város hatóságát, hogy az évi 6405 pengő átalányösszegért nem vállalhatja tovább a posta a városi levelek szállítását, ezért

az átalányösszeget felemeli 12.420 pengőre.

tehát a régi átalánynak közel a kétszeresére, még pedig július elsejétől kezdve.

A postának nincs konkurenciája és így a város, mint üzletfél, kényszerhelyzetben van. Meg kell fizetnie a felemelt tarifát éppen úgy, mint ahogyan a magánfelek véleményére sem kíváncsi a posta a tarifaemelés alkalmával. Levezetni kell, futárszolgálatra a város sem rendezkedhetik be, a polgármester tehát, nem szívesen bár, de kiadta az utasítást a főpénztárnak, hogy július elsejétől kezdve a felemelt átalányösszeget fizesse a posta pénztárába. A költségvetés ugyan csak a régi átalányösszegre biztosít fedezetet, ezzel azonban nem sokat törődik a posta és így más megoldás nincs, mint az, hogy a költségvetésdöbblettel a jövő évi költségvetést kell megterhelnie a városnak.

A torony alatt még ki sem bosszankodhatták magukat az egyoldalú szerződés-változtatás miatt, amikor gondoskodott a posta új bosszankodnivalóról. Egy szép napon a postára küldött altiszt a feladásra szánt hivatalos levelek nagyrészt visszavitte azzal, hogy a posta nem hajlandó felvenni. Kiderült, hogy

a postahivatal nem kevesebb, mint tizenkét városi hivatalt és intézményt helyezett indexre.

köztük a mérnöki hivatalt, az Idegenforgalmi Hivatalt, a Somogyi-könyvtárat, az autóbusz-

üzemet, a forgalmi adóhivatalt. A postán megállapították, hogy ezek a hivatalok és intézmények nem tartoznak a szorosan vett városi hivatalok és intézmények közé, levelezésüket tehát nem bonyolíthatják le még a kétszeresére emelt átalányösszeg keretében sem. Ha fontos, hogy a posta továbbítsa a leveleket, tessék a postatarifában megállapított értékű bélyegeket ragasztani rájuk.

A levél rendszerint sürgős közölnivalókat tartalmaz és így a városházán nem sokáig gondolkozhattak az illetékesek a problémán, hogy jogos volt-e a posta eljárása. Akár tetszett, akár nem, fel kellett ragasztani a bélyegeket az indexre tett hivatalok és intézmények hivatalos leveleire. A polgármester

sürgős felterjesztést intéz a kereskedelmi miniszterhez

— egyelőre kétséges, hogy elviszi-e ezt a levelet külön bélyeg nélkül a posta a címzetthez — és kéri, hogy vizsgálja meg a posta eljárását, állapítsa meg, vajon kirekesztheti-e a posta a város hivatalos levelezéséből az indexre tett városi hivatalok és intézmények hivatalos levelezését, követelhet-e rája külön bélyeg, amikor július elsejétől kezdve a régi átalánynak a kétszeresét kapta a városi levelek szállításáért.

A városháza és a Zsótér-ház tatarozását kívánták a pénzügyi bizottságban

(A Délmagyarország munkatársától.) A város pénzügyi bizottsága — mint ismeretes — szerdán kezdte meg a városi költségvetés tárgyalását, még pedig szigorúan zárt ajtók mögött. A legutóbbi ülésen értesülésünk szerint a bizottság egyik tagja indítványt terjesztett elő a városháza és a mellette lévő Zsótér-ház külső tatarozására. A városháza vakolatát nagyon megromlalta az idő, a párkányok egyre nagyobb mértékben töredeznék le, a Zsótér-házról pedig már évekkal ezelőtt teljesen lefejtették a málladozó vakolatot. A polgármester az indítványt a szakhivataloknak adja ki és ha a tatarozási munkálatokra tud fedezetet teremteni, akkor esetleg még ebben az évben új köntöst kap a városháza és a Zsótér-ház.